

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 13Csp/23/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723201548
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2023:6723201548.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudkyňou Mgr. Janette Nôtovou, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803 so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, právne zast.: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. A. XXXX/XX, XXX XX D., občan SR, o zaplatenie sumy 2.100,59 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I/ Žaloba žalobcu sa v celom rozsahu **z a m i e t a**.

II/ Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na upomínacom súde Okresnom súde Banská Bystrica žalobu dňa 06. 02. 2019, v ktorej žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu istinu 2.100,59 Eur spolu s úrokom z omeškania titulom spotrebiteľskej zmluvy o úvere. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 28. 02. 2019 platobný rozkaz sp. zn. 33Up/141/2019 a žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk, preto bol žalobca vyzvaný, či navrhuje pokračovanie v konaní. Žalobca v zákonnej lehote navrhol pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci. Tým došlo k zrušeniu platobného rozkazu podľa § 10 ods.3 ZoUK a vec bola dňom 13. 11. 2019 postúpená tunajšiemu súdu ako súdu miestne príslušnému. Svoj nárok žalobca odôvodnil tým, že pohľadávku nadobudol postúpením od Poštovej banky, a. s. na základe zmluvy zo dňa 20. 06. 2018. Banka a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 04. 06. 2013 Zmluvu, súčasťou ktorej boli VOP a predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov žalovanému. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 25.02.2016 oznámil žalovanému, že dňom 25.02.2016 vyhlásil celý úver za splatný. Žalovaný čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 6.100 Eur a uhradil peňažné prostriedky v celkovej výške 5.422,20 Eur. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia sumu vo výške 7.294,20 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 4 437,42 Eur, z riadneho úroku vo výške 2.817,13 Eur a z poplatkov vo výške 39,65 Eur. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 2.100,59 Eur, pričom predstavuje rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami a úhradami žalovaného (5.800 Eur – 3.699,41 Eur = 2.100,59 Eur). Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 21.06.2018, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Súdne zásielky boli žalovanému zasielané na adresu uvedenú v žalobe, ktorá je zároveň registrovaná ako trvalý pobyt žalovaného v Registri obyvateľov SR. Súdna zásielka sa súdu vrátila ako nevyzdvihnutá. Šetrením polície bolo zistené, že na uvedenej adrese žalovaný nie je známy, avšak iná adresa pobytu žalovaného zistená nebola. Súd preto postupom podľa § 116 ods.2 C. s. p. zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu, pričom žaloba sa považuje za doručенú po 15-tich

dňoch od jej zverejnenia, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel, t. j. dňa 04. 12. 2019. V súlade s ustanovením § 116 ods.3 a § 106 ods.1 písm. a/ boli všetky ďalšie zásielky žalovanému doručované na adresu trvalého bydliska evidovanú v Registri obyvateľov SR. Žalovanému tak bola zasielaná súdna zásielka spolu so žalobou a uznesením tunajšieho súdu zo dňa 18. 11. 2019, v ktorej bol žalovaný vyzvaný na vyjadrenie k žalobe. V súlade s ustanovením § 111 ods.3 C. s. p. sa zásielka považuje za doručení dňom vrátenia súdu, aj keď sa adresát o tom nedozvedel, t. j. dňa 18. 12. 2019. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

3. Súd vo veci rozhodol v poradí prvým rozsudkom sp.zn. 18Csp/106/2019-106 dňa 03. 03. 2020 tak, že žalobu žalobcu zamietol pre premlčanie nároku, na premlčanie v spotrebiteľských sporoch súd prihliada ex offo. Na odvolanie žalobcu Krajský súd Banská Bystrica rozsudkom sp.zn. 11CoCsp/29/2020 zo dňa 27.05.2021 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Na dovolanie žalobcu Najvyšší súd SR uznesením sp.zn. 4Cdo//250/2021 zo dňa 28.03.2023 zrušil rozsudok KS BB a rozsudok OS Zvolen a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie, vec je vedená pod sp.zn. 13Csp/23/2023.

4. Žalobca bol súdom vyzvaný na doplnenie skutkových tvrdení (§ 150 C.s.p.) ohľadne postupu pri zosplatnení úveru a postúpení pohľadávky. Žalobca v písomnom vyjadrení k postupu zosplatnenia uviedol, že postupca si možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dohodol so žalovaným v bode 6. 2 OP pre úver . Postupca výzvou zo dňa 02.02.2016 vyzval žalovaného v súlade s ust. 53 ods.9 OZ na úhradu omeškaných splátok vo výške 583,74 Eur a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Odoslanie tejto listiny preukazuje priložená vrátená zásielka, ktorá bola dňa 24.02.2016 vrátená odosielateľovi. Vyššie uvedená zásielka teda bola doručená do dispozičnej sféry adresáta dňa 05.02.2016 hodením oznámenia o uložení tejto zásielky. Nasledujúci deň začala plynúť 15 dňová lehota na plnenie v zmysle ust. § 53 ods.9 OZ, pričom uplynula dňa 20.02.2016. Nakoľko zo strany žalovaného nedošlo v zmysle predloženej platobnej histórie k úhrade omeškanej sumy, podaním zo dňa 25.02.2016 vyhlásil postupca mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaný si túto opätovne neprevzal v odbernej lehote. Žalobca teda zastáva názor, že došlo k dodržaniu postupu podľa ustanovenia § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník.

4.1. K podmienkam podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách žalobca poukázal na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou k úhradu dlžnej sumy zo dňa 25.02.2016. Rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017 a sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 hovoria o tom, že ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách stanovuje povinnosti: a) preukázateľné odoslanie písomnej výzvy dlžníkovi v omeškaní, a b) dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Uvedené podmienky sú bez pochybností splnené. Zmluva o postúpení pohľadávky má písomnú formu a dlžník bol výzvou zo dňa 25.02.2016 vyzvaný na splnenie pohľadávky vo výške 4.823,49 Eur, čo predstavovalo výšku dlžnej sumy k uvedenému dňu. Zároveň je z predloženého prehľadu úhrad zrejmé, že žalovaný túto sumu neuhradil. Nemožno mať teda pochybnosti o 90 dňovom nepretržitom omeškaní dlžníka, pričom toto omeškanie trvalo aj po odoslaní tejto výzvy na úhradu. Podľa rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11CoCsp/1/2021 z 18.03.2021, Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5CoCsp/67/2021 z 14.04.2022: „Pokiaľ ide o podanie z 21.12.2017, odvolací súd zdôrazňuje, že aktuálna rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 8Cdo/169/2020) pripúšťa, aby za výzvu na plnenie podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách bolo možné považovať aj oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti, avšak iba za súčasnej podmienky, že jeho obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie. Z uvedeného vyplýva, že oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti nemožno automaticky stotožňovať s písomnou výzvou banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože relevantným bude obsah predmetného oznámenia o predčasnej splatnosti.“ V konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods.8 ZoB. K Oznámeniu o postúpení pohľadávky žalobca disponuje len podacím hárkom. Uvedenú listinu považuje za dostatočné preukázanie, že táto zásielka bola doručovaná do dispozičnej sféry adresáta. Napriek uvedenému zastáva názor, že ak by aj súd predložený podací hárok nepovažoval za dostatočné preukázanie zosplatnenia, nebolo by možné posúdiť postúpenie ako neplatné. Podľa rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 12CoCsp/9/2020 z 22.04.2021: Vedomosť dlžníka o zmene na strane veriteľa má význam

len v tom, že ovplyvňuje možnosť privodiť zánik jeho záväzku splnením i pôvodnému veriteľovi. Uvedené však nemá vplyv na postavenie nového veriteľa ako aktívne legitimovaného v spore o plnenie predmetného záväzku voči dlžníkovi (pozri rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky I. ÚS 1980/08). Nepreukázanie splnenia notifikačnej povinnosti postupcu podľa § 526 ods. 1 OZ, nemá za následok neplatnosť postúpenia pohľadávky. Ak žalobca preukázal platné postúpenie pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávky s pôvodným veriteľom, jednostranný právny úkon veriteľa, ktorým mal oznámiť dlžníkovi postúpenie pohľadávky, bol bezprávného významu na preukázanie vecnej aktívnej legitimácie žalobcu v konaní, pričom v danom smere oznámenie o postúpení pohľadávky sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného doručením žaloby (pozri napríklad rozhodnutie Krajského súdu Bratislava sp. zn.16CoCsp/20/2020 zo dňa 30. 06. 2020, sp. zn. 9Co/168/2019 zo dňa 19. 12. 2019, Krajský súd Nitra sp. zn. 6CoCsp/5/2020 zo dňa 29. 06. 2020 a iné).“

4.2. K premlčaniu žalobca poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/224/2021 z 30.11.2022, sp. zn. 4Cdo/132/2021 z 15.12.2022, podľa ktorých v spotrebiteľských vzťahoch plynie premlčacia doba odo dňa nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov od nesplnenia splátky, ktorá uplatneniu práva podľa § 565 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „OZ“) v spojení s ust. § 53ods. 9 OZ prechádza po dobu troch mesiacov, t. j. v praxi odo dňa nasledujúceho po splatnosti splátky, ktorá uplatneniu práva podľa § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ bezprostredne predchádza. Uplatnenie práva podľa § 565 OZ nastalo podaním zo dňa 25.02.2016, pričom v súlade so závermi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj v súlade ust. § 53 ods. 9 OZ došlo k uplatneniu tohto práva pre nesplnenie splátky, ktorej splatnosť bola datovaná na 10.11.2015. Premlčacia doba tak začala plynúť odo dňa 11.02.2016 a uplynula by 11.02.2019.

5. Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 12. 09. 2023 a to v neprítomnosti žalovaného, ktorý bol predvolaný včas a riadne (doručenie vykázané fikciou), svoju neúčast' neospravedlnil, ani nepožiadaval z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, čím boli splnené podmienky ustanovenia § 180 C. s. p. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dokladov a zistil nasledujúci stav veci.

6. Poštová banka, a. s. a žalovaný uzavreli Zmluvu o úvere – konsolidácia dňa 04. 06. 2013. Predmetom zmluvy bola žiadosť žalovaného o maximálnu výšku úveru 5.800,-- Eur na splatenie úverov vo výške 5.798,38 Eur s dobou splácania na 6 rokov. Požiadal o čerpanie úveru formou prevodov na účet a o splácanie úveru prevodom z účtu. Bankou bol žalovanému poskytnutý úver 5.800,-- Eur s úrokom 19 % ročne. Bola dojednaná mesačná splátka 137,-- Eur od 10. 07. 2013, ďalej splátky splatné vždy k 10-temu dňu v mesiaci s počtom splátok 72 a dátumom konečnej splatnosti úveru 10. 06. 2019. RPMN bola určená na 20,99 %, priemerná RPMN 19,47 % a celková výška nákladov činila 3.968,11 Eur. V bode 2/ bolo dojednané, že právne vzťahy neupravené zmluvou sa riadia OP pre úver, VOP, Sadzobníkom poplatkov, oznámením o RPMN, oznámením o úrokových sadzbách a príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, Zákona o spotrebiteľských úveroch. Klient sa pred uzavretím zmluvy oboznámil s podmienkami úveru v zmysle formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Podľa bodu 3/ banka poskytla klientovi úver predovšetkým na splatenie predchádzajúcich úverov z tam špecifikovaných úverových zmlúv poskytnutých bankou. Za deň čerpania sumy úveru sa považuje deň splatenia konsolidovaných úverov.

7. K zmluve žalobca doložil Všeobecné obchodné podmienky banky, Sadzobník poplatkov, Obchodné podmienky pre úver dostupná pôžička (čl. 254).

8. Podľa listiny „Aktuálny stav úveru ku dňu 29. 06. 2018“ vyplýva, že na účte je evidované vyčerpanie úveru 5.800,-- Eur, splatené 1.362,58 Eur a celková neuhradená istina 4.437,42 Eur. Podľa časti - zaplatené splátky a plán splátok je zrejmé, že na účte sú vedené uhradené splátky od 10. 07. 2013 do 10. 09. 2015. Posledná splátka je evidovaná dňa 10. 10. 2015 v sume 0,41 Eur, t. j. predpísaná splátka 137,-- Eur nebola v lehote splatnosti celkom uhradená. Ďalej sú evidované neuhradené splátky od 10. 11. 2015 do 10. 02. 2016 po 137,-- Eur mesačne, dňa 25. 02. 2016 je evidované zosplatenie vo výške 4.099,25 Eur.

9. Listom zo dňa 01. 02. 2016 banka upozornila žalovaného na porušenie Zmluvy o úvere s tým, že ku dňu 29. 01. 2016 je evidovaná pohľadávka banky viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 583,74 Eur, z toho 547,59 Eur omeškané splátky a 36,15 v poplatky. Žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlhu do 15-tich dní od doručenia výzvy, v opačnom prípade bol upozornený na právo banky

– vyhlásiť úver predčasne splatný. Obdobnú výzvu zasielala banka žalovanému aj dňa 02. 02. 2016. Výzvou zo dňa 25. 02. 2016 banka oznámila žalovanému, že na základe porušenia Zmluvy o úvere sa úverová pohľadávka k 25. 02. 2016 stáva predčasne splatnou v celom rozsahu a dlh činí 4.823,49 Eur a pozostáva z istiny 4.437,42 Eur, úrokov 346,42 Eur, poplatkov 39,65 Eur. Žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlhu do 10-tich dní od doručenia výzvy.

10. Listom zo dňa 04. 07. 2018 oznámila banka žalovanému postúpenie pohľadávky žalobcovi, k čomu bola pripojená časť podacieho hárku s podaním dňa 06. 07. 2018. Žalobca zároveň pripojil Zmluvu o postúpení pohľadávok uzavretú s Poštovou bankou dňa 20. 06. 2018 vrátane Prílohy č. 1, kde bola identifikovaná pohľadávka žalovaného uplatnená v tomto konaní.

11. Listom zo dňa 12. 12. 2018 vyzval žalobca žalovaného na úhradu dlhu.

12. Na pojednávaní predložil žalobca súdu Dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach, ktorú žalobca podpísal dňa 04. 12. 2018 a žalovaný dňa 08. 02. 2019. Podľa článku 2 zmluvy, žalovaný voči žalobcovi uznal v zmysle § 110 ods.1 Občianskeho zákonníka, čo do právneho dôvodu a výšky, záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol zo Zmluvy zo dňa 04. 06. 2013 s pôvodným veriteľom Poštová banka. Dlhá suma pozostáva z istiny 4.437,42 Eur a ostatného príslušenstva 2.856,78 Eur, úroku z omeškania 5,05 % ročne z istiny od 20. 06. 2018 do splatnosti poslednej splátky podľa dohody. V článku 3 bolo dojednané, že sa žalovaný ako dlžník zaviazal zaplatiť svoj záväzok v mesačných splátkach po 40,- Eur, splatné vždy 20-teho dňa v mesiaci od 20. 03. 2019. Podľa článku 3.2, pre prípad neuhradenia svojho záväzku podľa dohodnutých splátok, žalovaný stráca výhodu splátok a je povinný uhradiť celý zvyšok dlhu uznaný v článku 2 a to prvým dňom nasledujúcim po splatnosti prvej neuhradenej splátky.

13. Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 01. 05. 2014, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podľa ods.2 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Podľa ods.3, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa ods.4, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13.1. Na základe citovaného zákonného ustanovenia nie sú žiadne pochybnosti a žalobca to ani nenamietal, že spor, ktorý je predmetom tohto konania, vznikol medzi žalobcom ako dodávateľom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie úverov) a žalovaným ako spotrebiteľom jeho úverovej služby, t. j., že ide o zmluvu spotrebiteľskú. V spotrebiteľských vzťahoch majú prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva tak, ako to má na mysli citované znenie ust. § 52 ods. 2 OZ .

14. Podľa § 261 ods.6 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy, (okrem iných) zmluvy o úvere (§ 497).

14.1. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14.2. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinný do 30.04.2014 (platné znenie v čase uzavretia zmluvy) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Podľa ods. 2 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14.3. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Podľa ods. 2, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

14.4. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

14.5. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Podľa ods. 2, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

14.6. Podľa § 528 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak splnenie postúpenej pohľadávky je zabezpečené záložným právom, ručením alebo iným spôsobom, je postupca povinný o postúpení pohľadávky bez zbytočného odkladu podať správu osobe, ktorá zabezpečenie záväzku poskytla. Podľa ods.2, postupca je povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky.

14.7. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

14.8 Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

14.9 Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14.10. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

15. Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu, súd dospel k záveru, že žalobca si uplatnil svoj nárok zo záväzkovo-právneho vzťahu a to zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uzavretej dňa 04. 06. 2013. Súd vychádzal z toho, že žalovanému boli poskytnuté finančné prostriedky podľa Zmluvy vo výške 5. 800 Eur. Hoci žalobca v písomnej žalobe v jednej časti uvádza, že „Žalovaný čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 6. 100 Eur a uhradil peňažné prostriedky v celkovej výške 5. 422,20 Eur“, v inej časti žaloby uvádza „Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 2 100,59 Eur, pričom predstavuje rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami a úhradami žalovaného (5 800 Eur - 3 699,41 Eur = 2 100,59 Eur)“. Súd uvedenú zmätočnosť pripisuje len nepozornosti pri vyhotovení písomného znenia žaloby. Nebolo sporné, že žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté finančné prostriedky spolu s dojednaným úrokom v mesačných splátkach po 137,-- Eur, ktoré boli splatné od 10. 07. 2013 vždy k 10-temu dňu v mesiaci až do 10. 06. 2019. Nebolo tiež sporné, že žalobca v priebehu úverového

vzťahu prestal splácať dojednané splátky a to od splátky splatnej dňa 10.10.2015, ktorá nebola uhradená v plne výške. Žiadne ďalšie splátky ani iné úhrady na dlhu žalovaný nevykonával. Žalobca uviedol, že pred zosplatením úveru bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlžných splátok výzvou z 01. 02. 2016 (čl. 51) a upozornil ho na možnosť zosplatenia dlhu. Doručenie výzvy žalobca dokladoval kópiou vrátenej zásielky dňa 24.02.2016 (čl. čl.257), z ktorej ale nie je zrejmý adresát zásielky, takže nie je preukázané doručovanie práve žalovanému. Žalobca ďalej zdokladoval, že pre neplnenie splátok žalovaným veriteľ pristúpil k zosplateniu úveru, úver bol zosplatený ku dňu 25. 02. 2016 (čl.52). Doručenie zosplatenia žalobca dokladoval kópiou vrátenej zásielky (čl. čl.259 rub), ktorá sa vrátila veriteľovi ako neprevzatá dňa 01.03.2016 z adresy, ktorú dlžník uviedol ako doručovaciu adresu v zmluve. V čase zosplatenia bol žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace s nezaplatenými splátkami, t.j. od splátky splatnej 10.10.2015 uplynuli 3 mesiace 10. 01. 2016, od splátky splatnej 10.11.2015 uplynuli 3 mesiace 10. 02. 2016. Podmienky zosplatenia aj podľa § 565 OZ boli splnené vo vzťahu ku splátke splatnej 10.11.2015, keď k zosplateniu mohlo dôjsť až po uplynutí 3 mesiacov, t.j. po 10.02.2016, zároveň do splatnosti nasledujúcej splátky dňa 10.03.2016, k zosplateniu došlo dňa 25.02.2016. Okolnosť riadneho doručenia výzvy pred zosplatením súd nemal za preukázanú.

16. Žalobca nadobudol pohľadávku od pôvodného veriteľa Poštovej banky na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok dňa 20. 06. 2018 vrátane Prílohy č. 1 (čl.6), kde bola identifikovaná pohľadávka žalovaného uplatnená v tomto konaní. Súd skúma z úradnej povinnosti vecnú legitímáciu, ktorej nedostatok má za následok zamietnutie žaloby bez vecného prejednania. Na absolútnu neplatnosť postúpenia musí súd prihliadnuť aj bez námietky (z úradnej povinnosti) , viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2021, sp. zn. 4Cdo 162/2020 (uverejnený v Zb rozhodnutí NS SR č. 6/2022). Podľa ustálenej súdnej praxe pod pojmom aktívna vecná legitímácia sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva uplatňovaný nárok uplatnený žalobou v sporovom konaní; skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania; súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamietala. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vedie vždy k zamietnutiu jeho žaloby. Aktívnu vecnú legitímáciu v spore je možné nadobudnúť aj postúpením pohľadávky, ktorá je predmetom konania. Z uvedeného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách jednoznačne vyplýva, že právo banky na postúpenie pohľadávky voči dlžníkovi tretej osobe vznikne až po splnení zákonných podmienok, t.j. omeškanie dlžníka s plnením peňažného záväzku nepretržite dlhšie ako 90 dní napriek písomnej výzve na plnenie. Žalobca dokladoval splnenie podmienky výzvy pred postúpením pohľadávky na základe výzvy, ktorou vyzval žalovaného pôvodný veriteľ na zaplatenie zosplateného dlhu zo dňa 25. 02. 2016. Poukázal na obdobné hodnotenie v iných rozhodnutiach Krajských súdov. Na splnenie uvedenej podmienky boli v minulosti v rozhodovacej praxi odvolacích súdov rôzne názory, keď niektoré odvolacie senáty striktnie trvali na naplnení uvedenej podmienky. Iné odvolacie senáty osobitnú výzvu adresovanú dlžníkovi nevyžadovali s argumentom, že dlžník bol v omeškaní po dobu dlhšiu ako 90 dní a výzva pred zosplatením resp. výzva na úhradu dlžného záväzku po vyhlásení predčasnej splatnosti postačovala a nebolo nutné realizovať ďalšiu osobitnú výzvu v zmysle ustanovenia § 92 ods.8 zákona č. 483/2001 Z.z. V tejto súvislosti s poukazovaním na iné rozhodnutia Krajských súdov vydané v obdobných veciach je nevyhnutné uviesť, že až právny názor opakovane potvrdený Najvyšším súdom SR je možné považovať za súčasť ustálenej judikatúry, pričom významnou je aj skutočnosť, či takéto rozhodnutie bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Prvoinštančný súd teda nie je pri rozhodovaní viazaný názormi iných odvolacích súdov (hoci aj v obdobných veciach). Najvyšší súd SR sa v rozhodnutí sp.zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31.3.2022 vyjadril k uvedenej otázke, keď uzavrel, že z uvedeného ustanovenia § 92 ods.8 zákona o bankách je zrejmý reťazec úkonov, ktoré musia byť naplnené, aby mohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky. Prvý takýto úkon je písomná výzva banky klientovi, že je v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Z obsahu oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti síce sekundárne vyplýva, že žalovaní sú pre prípad porušenia v omeškaní so splatením splátky úveru, ktoré trvá viac ako 3 mesiace, avšak primárne je predmetom tejto výzvy oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Obsah ustanovenia § 92 ods.8 veta prvá zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky, že je jej klient v omeškaní so splnením čo len časti svojho záväzku. Skrz spotrebiteľského charakteru dojednanej zmluvy o úvere nemožno prisvedčiť oznámeniu o mimoriadnej splatnosti úveru aj charakter výzvy v zmysle § 92 ods.8 zákona o bankách. Na uvedené rozhodnutie poukázal aj iný senát Najvyššieho súdu v rozhodnutí sp.zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27. 10.2022, posudzujúc či nastolené otázky neboli ešte

v rámci rozhodovacej praxe dovolacieho súdu riešené, iný výklad k samostatnej výzve banky v zmysle ustanovenia § 92 ods.8 zákona o bankách v novšom rozhodnutí neuviedol. Súd teda konštatuje, že ustanovenie § 92 ods.8 zákona o bankách vyžaduje osobitnú výzvu banky adresovanú jej klientovi, že jej klient je v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku ako podmienku pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt. V konaní pred súdom I. inštancie nebolo preukázané splnenie tejto podmienky postupiteľnosti pohľadávky banky. Uvedený záver má za následok, že súd považuje postúpenie pohľadávky na žalobcu za neplatné (§ 39 Obč. zákonníka) z dôvodu absencie osobitnej výzvy podľa ustanovenia § 92 ods.8 zákona č. 483/2001 Z.z. Žalobca tak nie je nositeľom práva na uplatnenie žalovanej pohľadávky, preto súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Z dôvodu hospodárnosti konania sa súd vecným prejednaním nároku v ďalšom nezaoberal.

17. O trovách konania rozhodoval súd podľa § 255 ods.1 C. s. p. podľa pomeru úspechu vo veci. Vo veci bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, náhradu trov konania si však neuplatnil. Zo spisu súd nezistil, že by mu trovy konania vznikli, preto súd rozhodol, že sa mu náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.